

Sygnatura akt IV U 241/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Agnieszka Łakomiak

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2017r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **K. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 11 września 2014r. znak (...)

w przedmiocie **świadczenia rehabilitacyjnego**

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 11 września 2014r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje **wnioskodawczyni K. S. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego** na okres 5 miesięcy od dnia 16 sierpnia 2014 roku,

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV U 241/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. S. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 11 września 2014 r., znak (...) wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., odmawiającej jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, zarzucając błędne przyjęcie, że nie posiada prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, mimo że brak było przerwy w chorobie wnioskodawczyni po ustaniu zatrudnienia. K. S. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Wniosła również o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą z odwołania od decyzji ZUS z dnia 6.06.2014 r. w przedmiocie zasiłku chorobowego.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że organ rentowy za podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie świadczenia rehabilitacyjnego przyjął decyzję z dnia 6.06.2014 r., w której odmówił jej prawa do zasiłku chorobowego.

Wnioskodawczyni podniosła, że podstawą do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego jej nieprzerwana niezdolność do pracy z powodu choroby po ustaniu zatrudnienia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., działający przez zawodowego pełnomocnika, w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120,00zł.

W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawczyni od dnia 18.03.2014 r. nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu. Decyzją z dnia 6.06.2014 r. odmówiono jej prawa do zasiłku chorobowego. W dniu 2.09.2014 r., czyli w okresie niepodlegania ubezpieczeniu, wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego.

Postanowieniem z dnia 4.12.2014 r. zawieszono postępowanie wobec toczącej się przed tutejszym sądem sprawy z odwołania K. S. o zasiłek chorobowy.

Postanowieniem z dnia 25.07.2016 r. podjęto zawieszone postępowanie.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. ma 25 lat, z wykształcenia jest technikiem hotelarstwa.

(**dowód:** bezsporne)

W dniu 11.02.2014 r. uległa wypadkowi przy pracy i doznała urazu prawego stawu barkowego.

(**dowód:** bezsporne)

Decyzjami z dnia 6.06.2014 r. znak: (...) i z dnia 13.06.2014 r. znak: (...) organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego.

Wnioskodawczyni wniosła odwołanie od ww. decyzji ZUS.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 5.11.2014 r. w sprawie IV U 165/14 oddalił odwołania. Wnioskodawczyni złożyła apelację od tego wyroku.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 31.03.2016 r. w sprawie VII Ua 4/15 zmienił zaskarżony wyrok w pkt. I, II i III oraz poprzedzające go decyzje z dnia 6.06.2014 r. znak: (...) i z dnia 13.06.2014 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni K. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 7 kwietnia 2014 r. do 27 maja 2014 r. , od dnia 29 maja 2014 r. do 26 czerwca 2014 r. i od dnia 29 czerwca 2014 r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy.

(**dowód:** wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 5.11.2014 r. w sprawie IV U 165/14, wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 31.03.2016 r. w sprawie VII Ua 4/15)

W okresie od dnia 11.02.2014 r. do dnia 15.08.2014 r. K. S. przebywała na zasiłku chorobowym. W dniu 15.08.2014 r. wykorzystała pełen okres zasiłkowy. W dniu 7.07.2014 r. wykonano u niej zabieg artroskopii stawu barkowego.

(**dowód:** bezsporne , a nadto: informacja ZUS z dnia 21.09.2016 r., k – 35, dokumenty zawarte w aktach ZUS)

K. S. cierpi na stan po urazie prawego stawu barkowego, uszkodzenie mięśnia nadgrzebieniowego, zapalenie kaletki podbarkowej, podejrzenie zespołu cieśni nadgarstka po stronie prawej.

Wnioskodawczyni po dniu 15.08.2014 r. nie była zdolna do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy w ciągu 5 miesięcy od zakończenia zasiłku, tj. sześciu miesięcy od zabiegu artroskopii.

(**dowód:** opinia biegłego ortopedy z dnia 18.11.2016 r. – k. 42-43 , opinia uzupełniająca biegłego ortopedy z dnia 23.03.2017 r. – k. 61)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 31.03.2016 r. w sprawie VII Ua 4/15, a także na dokumentacji zawartej w aktach ZUS i na opinii oraz opinii uzupełniającej biegłego ortopedy. Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego, co pozwala na przyjęcie, że obie strony akceptowały wnioski opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawczyni żądała zmiany zaskarżonej decyzji ZUS poprzez przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2014.159).

Zgodnie z art. 18 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

Zważywszy na to, że ocena stanu zdrowia wnioskodawczyni wymagała wiadomości specjalnych, Sąd zasięgnął opinii biegłego ortopedy.

Na podstawie opinii biegłego lekarza ortopedy Sąd ustalił, K. S. cierpi na stan po urazie prawego stawu barkowego, uszkodzenie mięśnia nadgrzebieniowego, zapalenie kaletki podbarkowej, podejrzenie zespołu cieśni nadgarstka po stronie prawej. Z punktu widzenia dolegliwości ortopedycznych K. S. po dniu 15.08.2014 r. nie była zdolna do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy w ciągu 5 miesięcy od zakończenia zasiłku, tj. sześciu miesięcy od zabiegu artroskopii.

W ocenie Sądu powyższą opinię biegłego należało uznać za prawidłową. Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających jej trafność. Mając na uwadze sposób umotywowania Sąd dał wiarę opinii i oparł się na opinii i opinii uzupełniającej.

Sąd uwzględnił sporządzone opinie biegłego, przyjmując je jako podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Opinie powyższe charakteryzowały się spójnością, były szczegółowo uzasadnione, wnioski nie budziły wątpliwości. Podkreślenia przy tym wymaga, że powołany w sprawie biegły są doświadczonymi specjalistami w swojej dziedzinie, odpowiadającej kategorii schorzeń stwierdzonych u wnioskodawczyni.

Należy podkreślić, że opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (patrz: wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87, opublikowany w systemie Lex). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny.

Jeszcze raz należy wskazać, że Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanych w sprawie opinii, a żadna ze stron nie składała zastrzeżeń do opinii. Z tych względów Sąd uznał przeprowadzone opinie za wiarygodny dowód w sprawie, mogący stanowić podstawę do dokonywania ustaleń faktycznych i wydania rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, opierając się na ustaleniach poczynionych przez biegłego lekarza ortopedy, Sąd uznał, że K. S. była niezdolna do pracy od dnia 16.08.2014 r. z przyczyn ortopedycznych i w związku z tym istniały podstawy do przyznania jej uprawnienia do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 16.08.2014 r. na okres kolejnych 5 miesięcy.

Powyższe okoliczności skutkowały uwzględnieniem odwołania wnioskodawczyni i orzeczeniem jak w punkcie I wyroku (art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.).

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w przepisie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 98 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U.

z 2010 r., Nr 90, poz. 594). W toku postępowania wnioskodawczyni była zwolniona od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki w toku postępowania ponosił Skarb Państwa.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.